

ske befolkning, der har lidt utrolig meget på opdigtet spin om en krig, der var ulovlig.

Kl. 13.05

Danmark bidrager som bekendt – oprindeligt som krigsførende, senere som besættelsesmagt – til det billede, hvor vi synker stadig dybere ned i det irakiske sand. Under udvalgsarbejdet, det er jo andenbehandlingen, vi har i dag, kan man se, synes jeg, nogle interessante ting, jeg godt vil fremdrage.

Den ene er, at stadig flere lande er på vej ud eller har trukket sig ud: Polen, Portugal, Ungarn, Thailand, Tjekkiet, New Zealand, Filippinerne, Spanien, Den Demokratiske Dominikanske Republik, Honduras og Nicaragua.

Vi står altså i en situation, hvor den såkaldte koalition skrumper. Der er et enkelt af spørgsmålene, som er interessant, nemlig hvor mange soldater Norge bidrager med, for Norge er jo også opført i beslutningsforslaget som et af de lande, der bidrager. Hvis man læser forslagets side 3, første spalte, er Norge nævnt.

Jeg var i Norge i juni måned og kunne ikke få det til at passe med, at Norge mig bekendt havde meldt, at de ville trække sig ud den 1. juli. Men jeg har forstået det sådan, at amerikanerne indtrængende har bedt Norge om at blive med så mange, dvs. 11, at de kunne optræde på en liste. Det er den type af spin, vi står over for i forhold til noget så alvorligt som en krig af den type, jeg har beskrevet.

Den anden ting, der står klart under udvalgsarbejdet, er jo, at USA og Danmark står skulder ved skulder, også helt fast og urokkeligt. Også når det gælder den situation, hvor FN's generalsekretær Kofi Annan anmoder om, at man overvejer nogle ting. Det gør man ikke. Man følger fra dansk side fuldstændig i hælene på den amerikanske administration.

Regeringen og Dansk Folkeparti har også i dag affejet enhver kritik. Hvis man beskriver den humanitære situation i Irak, bliver man beskyldt for enten at holde med Saddam Hussein eller med terroristerne i Irak. Det er jo en absurd måde at diskutere en alvorlig situation på. Man forsøger at fjerne enhver kritik af en militær aktion, der på alle måder er løbet ind i større vanskeligheder, end jeg tror nogen havde forestillet sig.

Socialdemokraterne har under deres ordførertale sagt, at de vil støtte den fortsatte militære tilstedeværelse. Jeg synes, at dét er interessant at spørge lidt til, for jeg forstår godt Socialdemokraternes dilemma på den måde, at Socialdemo-

kraterne jo ikke har noget ansvar for, at krigen oprindeligt startede. Men jeg synes alligevel, at man skal have meget stærk tiltro til den danske statsminister, og så stærk tiltro har jeg ikke til ham, medmindre man har det, man har aftalt, meget tydeligt skrevet ned.

Man skal altså have en tro på, at man kan påvirke den danske statsminister i spørgsmålet om Irak, men jeg tror desværre, at han er uden for terapeutisk rækkevidde. Hvis nogen er i tvivl, så synes jeg, at jeg vil henvise til debatten på korte spørgsmål i går, for der var statsministeren jo fuldstændig afvisende. Der havde statsministeren som sædvanlig den facon, at hvis nogen ytrede kritik, så var man enten tilhænger af Saddam Hussein, eller også holdt man med terroristerne.

Når han optræder sådan i en debat, betyder det efter min opfattelse, at Socialdemokraternes forsøg på at række hånden frem og få indflydelse blev slået tilbage i går. Den mulighed eksisterer ikke. Derfor er det en blankocheck, man udskriver.

Hvis man så endelig kunne påvirke den danske statsminister, hvad jeg altså ikke tror er muligt, så vil det næste punkt være et problem, nemlig at man skulle forestille sig, at Danmark går ud og påvirker USA. Det kan jeg virkelig ikke forestille mig. Jeg kan slet ikke forestille mig, at den nuværende danske regering på noget punkt ville være kritisk over for amerikanernes fremfærd i Irak. Derfor vil jeg på SF's vegne sige, at vi er meget uforstående over for – for nu at sige det pænt – at man fra socialdemokratisk side vælger at fortsætte også i en situation, hvor vi ser en stribe lande trække sig ud, hvilket jeg omtalte før. Virkningen er jo, at man i virkeligheden kommer til at støtte Bushregeringen; i virkeligheden støtter man den linje, Bushregeringen fører, der er en konfrontationskurs i forhold til FN.

Jeg skal til slut sige, at vi også støtter forslaget om afstemning ved navneopråb, som kommer til afstemning senere. Det gør vi, fordi det jo ikke er en hvilken som helst situation, vi står i. Det er ikke ofte, at Folketinget vælger at gå i krig, heldigvis.

Kl. 13.10

Det er en alvorlig sag med 100.000 dræbte og med 400.000 truede irakiske børn, det dobbelte antal fra før krigen startede. Det er en situation, der efter vores opfattelse er uden udsigt til bedring, og det er en situation, hvor man efter vores opfattelse underkaster sig Bushregeringens tota-